

fornødne sikkerhed lever op til kravene om en uafhængig og upartisk domstol i artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og derfor må vi og ministeren selv kunne se, at meget kan man sige om ministeren, men upartisk kan ministeren vel ikke være.

Vi er altså modstandere af lovforslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Regeringen har sat sig for at revidere loven om Arbejdsretten med det formål at leve op til Menneskerettighedskonventionens krav om upartiskhed.

Det lyder som et ædelt formål, men det ligner lettere sminke i spørgsmålet om dommernes uafhængighed. Det er jo pudsigt, at man mener, at det problem er løst, hvis dommerne udpeges af ministeren, når man så samtidig i bemærkningerne skriver, at indstillingerne skal følges. Regeringen må indse, at de ændringer, der lægges op til, på den ene side knap kan gøre det ud for en lettere sminke, men på den anden side, og det er de steder, hvor der er tale om egentlige ændringer, reelt underminerer grundlaget for en arbejdsret.

Enhedslisten ser gerne Arbejdsretten undermineret, væk, fjernet. Den har aldrig fungeret upartisk og har gennem årene vist sin anvendelighed som en klassesdomstol. Et alternativ for os er et frivilligt voldgiftssystem.

Men Arbejdsretten er i sit væsen en intern domstol mellem parter, der i fri forhandlinger har indgået en overenskomst. Her er det organisationerne, der er parter. Det, som regeringen nu er gået i gang med, er at fjerne denne særstatus og mere og mere gøre Arbejdsretten til en civil domstol. Herom vidner bl.a. det, at de ordinære dommere ikke mere skal vælge de juridiske.

Man kan også bekymre sig over, at de juridiske dommere ikke mere skal vælges, men udpeges på livstid. De ordinære dommere er udpeget efter et interesseprincip, som ikke uden videre kan forenes med habilitetsbetragtninger. Derfor er habilitetsbestemmelserne også et skridt på vejen til en almindelig civil domstol.

Men den største ændring ligger i det forhold, at sager kan behandles uden de ordinære dommere. Her kan jeg se et argument om, at alternative, konkurrerende organisationer ikke kan være tjent med at blive pådømt af de organisationsudpegede dommere. Dette problem kunne meget bedre løses gennem en faglig voldgift, hvor de pågældende organisationer selv har

indflydelse. Og når regeringen så går så vidt som til at lade dette punkt omfatte også uorganiserede arbejdsgivere, så er skridtet taget til helt at fjerne karakteren af en ret, der er sat mellem de overenskomstindgående parter.

Hvis det er regeringens bedømmelse, at et sådant skridt er nødvendigt for at opfylde Menneskerettighedskonventionen, så må man også tage de nødvendige skridt til den helt fundamentale ændring af hele systemet.

Det er forbavsende, at en socialdemokratisk regering, når den tager fat på en revision af Arbejdsretten, slet ikke tager fat på nogen af de konkrete kritikpunkter, som LO har fremført i debatten om Arbejdsretten. Man kan her først og fremmest nævne kritikken af hele bodssystemet.

Vores forslag til regeringen er nærmest: Om igen! Og det må ikke undre, at vi vil gå meget grundigt til værks i udvalgsarbejdet, eventuelt med ændringsforslag.

Addi Andersen (CD):

Arbejdsretten skal selvfølgelig som alle andre domstole i Danmark være uafhængig og upartisk.

Det er vigtigt at bemærke, at lovforslaget er fremkommet på baggrund af forhandlinger mellem regeringen, arbejdsmarkedets parter og Arbejdsretten, så de, der selv skal arbejde med loven, har deltaget i udarbejdelsen af forslaget.

Dette forslag vil også sikre, at lovtæksten bliver moderniseret og bliver på linje med internationale forpligtelser, så Centrum-Demokraterne kan støtte ministerens lovforslag.

Poul Nødgaard (DF):

Når man ser på, at de regler, der er gældende for Arbejdsretten i øjeblikket, er fra 1973, altså 22-23 år gamle, så kunne man måske nok sige sig selv, at det så kunne være på sin plads at få dem moderniseret noget, og det er så også det, der lægges op til her i dag.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at så synes jeg ikke, at jeg har så meget andet godt at sige. Hvis man går dette forslag igennem, så er det en stor gang ministerbeføjelse, og jeg fatter egentlig ikke, hvorfor de to organisationer, der hidtil har kunnet udpege deres dommere selv på en bestemt måde, begge kan være enige i, at man overlader det til ministeren at finde ud af, hvem der skal udpeges.

Så vil jeg også sige vedrørende formandskabet, at jeg synes da også, at som det var før – alt